

Wyrobienie w dziecku nawyków sprzątanania po sobie, dzielenia się zabawkami z rówieśnikami, udzielania pomocy czy sumiennego i starannego wykonywania poleceń ułatwi maluszkowi codzienne funkcjonowanie w przedszkolu. Angażuj dziecko w sprzątanie w domu (niech pomaga np. w sprzątananiu łazienki), pilnuj, by rozpoczęte zajęcie doprowadzało do końca i sprawdzaj dokładność wykonania. Pozwól dziecku na zapraszanie innych dzieci do domu i daj mu możliwość odwiedzania kolegów w ich domach. Przyzwyczajaj dziecko do myśli, że jeśli coś nie należy do niego (zabawka, ubranie itp.), nie oznacza to, że tej rzeczy nie musi szanować. Uświadom maluchowi, że jest wręcz odwrotnie – o cudze rzeczy powinno się dbać równie mocno jak o swoje własne.

Zachęcaj dziecko do odkrywania świata na własną rękę – tylko je ukierunkowuj. Jest to ważna zasada szczególnie wobec dzieci nieśmiałych, zamkniętych w sobie lub nieprzyzwyczajonych do rozstań z rodzicami. Nowe miejsce, osoby i zasady w przedszkolu mogą dziecko przerażać. Dlatego wcześniej rozbudź ciekawość dziecka, zachęcaj do zadawania pytań, nauki wierszyków czy piosenek, którymi będzie mogło się pochwalić w przedszkolu. Każde dziecko powinno być „uzbrojone” przez rodziców w wiedzę o tym, co je w przedszkolu spotka, czego może się spodziewać, ale też czym może się pochwalić, na jakim polu może wykorzystać swoją wiedzę, zdolności lub zainteresowania. Nie ucz dziecka, by znało zasady bez ich rozumienia – nie ma sensu znajomość alfabetu, jeśli kolejne literki nie kojarzą się dziecku z konkretnymi przedmiotami, zjawiskami lub czynnościami (C jak cebula, S jak sprzątanie). To, że dziecko potrafi wyrecytować cyferki w kolejności od jeden do dziesięć, ale nie rozumie znaczenia poszczególnych liczb ani pojęć „dużo – mało”, „mniej – więcej”, „pierwszy, drugi, trzeci”, do niczego mu się nie przyda. Podobnie z używaniem zwrotów grzecznościowych: proszę, dziękuję, przepraszam, dzień dobry – to słowa, które nie przedstawiają sobą większej wartości, jeśli dziecko nie jest przyzwyczajone do ich używania lub nie wie, w jakim kontekście sytuacyjnym są one odpowiednie. Poznawanie świata powinno się opierać na zrozumieniu zasad, jakie nim rządzą.

Wielu rodziców martwi się, że ich dziecko jest za małe, że sobie nie poradzi, że nie jest samodzielne, że nie zaakceptuje obcych opiekunów, że zrobi sobie krzywdę w przedszkolu. Obawy rodziców można mnożyć i przytaczać w nieskończoność. Jednak to właśnie rodzice są pierwszymi i najważniejszymi nauczycielami swojego dziecka. Jeśli mądrze spełnią tę rolę, mając na względzie przede wszystkim dobro dziecka, wyślą w świat przedszkolny dobre, samodzielne, kulturalne dziecko. A przecież każdemu rodzicowi właśnie na tym zależy.

Autor: Małgorzata Warzkiewicz

